

Hívd segítségül az Úr nevét!

Alkalom: konfirmáció

Dátum: 2026.05.17.

Ige:

L: Róma 10,1-13 válogatott versek

¹Testvéreim, én szívemből kívánom, és könyörgök értük Istenhez, hogy üdvözüljenek. ... ⁹Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz. ¹⁰Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk. ¹¹Az Írás így szól: „Aki hisz őbenne, nem szégyenül meg.” ... ¹³mert „aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül”.

T: Róma 10,14-17

¹⁴De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akiről nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? ¹⁵És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Amint meg van írva: „Milyen kedves azoknak a jövetele, akik az evangéliumot hirdetik!” ¹⁶Csakhogy nem mindenki engedelmeskedett az evangéliumnak, hiszen Ézsaiás is ezt mondja: „Uram, ki hitt annak, amit tőlünk hallott?” ¹⁷A hit tehát hallásból van, a halás pedig Krisztus beszéde által.

Kedves Konfirmáló Fiatalok és Felnőttek!

Történet: Lévit, a zsidó családapát nagyon elszomorította az az életmód, amit a fia választott. Ezért elment, hogy meglátogassa régi barátját, Mordokájt és beszélgessenek a dolgról.

- Mordokáj! – mondta – Zsidó hitben neveltem a fiamat. Nagyon drága bár micvát is tartottunk neki, és egy vagyont fizettem a taníttatására. Erre a múlt héten azt mondja nekem, úgy döntött, hogy keresztyén lesz. Hol rontottam el?

- Érdekes, hogy pont hozzám fordulsz ezzel – felelte Mordokáj. – Én is őseink zsidó hitében neveltem fel a fiamat, a legjobb iskolákba küldtem drága pénzen, erre kiderült, hogy áttért keresztyén hitre. Nagyon nyugtalan vagyok én is emiatt.

A két ember elhatározta, hogy elmennek a rabbihoz tanácsért.

- Rabbi! Adj nekünk tanácsot, mert a fiaink keresztyén hitre tértek. – mondta Lévi és Mordokáj a rabbinak.

Érdekes, hogy pont hozzám jöttetek – mondta a rabbi, miután meghallgatta a két férfi történetét. – Hozzátok hasonlóan én is hitben neveltem fel a fiamat, és egyetemre küldte. Aztán egyszer csak azt mondta nekem, hogy úgy döntött, keresztyén lesz.

- És mit tettél? – kérdezték a rabbit.

- Istenhez fordultam válaszáért – felelte a rabbi.

- És mit mondott az Úr? – kérdezték tovább.

- Azt mondta, az Úr, érdekes, hogy pont hozzá fordultam, mert Ő meg Izráelbe küldte el Fiát, de egyszer a Mindenható Fia is úgy döntött, hogy keresztyén lesz...

Kedves Konfirmáló Fiatalok és Felnőttek!

A hittanoktatás hamarosan ér a tanév végével. A konfirmációi felkészítés pedig már befejeződött. Sokan most talán fellelegeznek, és azt mondják, hogy végre vége az egésznek! De ha így gondolkodunk, akkor azt hiszem, nem értettük meg a lényegét. Akkor csak a hitoktatás felszínét látjuk csupán, de a végső célját nem látjuk, nem értjük.

Mert a hitoktatás célja nem az, hogy legyen jó egyházismereted, bár ez is nagyon fontos dolog. Nem is az a végső célja, hogy ismerd meg a Bibliát, habár az általános műveltséghez az is hozzátartozik, hogy valaki ismerje a Szentírást. És természetesen az is fontos, hogy annak, aki hittanra jár, legyen hitismerete is.

De a végső cél mindezekén túlmutat: Pál mondja ezt ki, ő írja le a Rómában élő keresztyéneknek. Az egésznek az a célja – mondja Pál – hogy üdvözüljenek. Hogy üdvösségre jussanak. Pál teljes szívéből azt akarja és azért imádkozik, hogy mind a római gyülekezet tagjai, mind pedig az Izraelben élő zsidó honfitársai üdvösségre jussanak. És hogy üdvözüljenek mindazok, akik ismerik az evangéliumot.

Érdekes, hogy azt mondja az apostol, hogy van bennük buzgóság, de az nem vitte őket közelebb az üdvösséghez. Ismerik a bibliai törvényeket, de azt mégsem értették meg, hogy a törvény is Krisztusra mutat.

És tulajdonképpen most is ugyanaz a legfontosabb cél: hogy ti, akik itt vagytok ma, üdvözüljétek, hogy örök életetek legyen. Most is minden Krisztus megismerésére és a megigazulásra vezet benneteket: a hittanórák, a konfirmációi felkészítés, a reggeli áhítatok, az istentiszteletek, melyeken eddig részt vettetek. Ezeknek mind az volt a célja, hogy ha lehet, akkor Krisztus közelébe kerüljétek, hogy ti is keresztyénné legyetek és üdvözüljétek.

Ahogy Pálnak is, úgy nekünk is az volt a feladatunk, és ma is az, hogy átadjunk és megtanítsunk nektek mindent, ami Krisztus felé mozdít és vezet benneteket.

Abban a kedves történetben, amit igehirdetésem elején elmondtam, mindenki arra panaszkodott, hogy a fia keresztyénné lett Izraelben. Sőt, még az Örökkévaló Isten Fia, Jézus is keresztyénné lett – habár ez önmagában egy kicsit paradox állítás.

De tudjuk-e, ténylegesen mit jelent keresztyénné lenni?

Vajon ez azt jelenti, hogy időnként elmegyek a templomba? Vagy attól leszek keresztyén, hogy kicsi baba koromban vagy éppen felnőttként megkereszteltek? Vagy attól leszek keresztyén, hogy a refi suliban tanulok?

A Cselekedetek könyve szerint először Antióchiában nevezték a tanítványokat keresztyéneknek. (11,26) Ezzel tulajdonképpen azt mondták, hogy ezek az emberek utánozzák Krisztust, olyanok akarnak lenni, mint Krisztus. Amolyan krisztusiak, vagyis keresztyének. És attól kezdve a tanítványok és Krisztus minden követője örömmel mondja magáról, hogy keresztyén. Krisztushoz tartozó. Krisztus követője.

Ma konfirmáció napja van, ami azt jelenti, hogy megvalljuk a hitünket és megerősítjük azt a régi fogadalmat és hitvallást, ami a keresztelésünk alkalmával

hangzott el. És igazából erről beszélt Pál is. Ezt mondta: **9Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.**

Most ti is arra készültök, hogy fogadalmat tesztek. El fog hangzani az a kérdés, hogy „Mi életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?”

És erre azt fogjátok felelni: *„Az, hogy testestől-lelkestől – akár élek, akár halok – nem az önmagamé, hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok. Ő drága vérével minden bűnömért maradéktalanul megfizetett, és az ördög hatalmából megszabadított. Úgy megőriz, hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy hajszál se hullhat le fejemről, sőt mindennek üdvösségemre kell szolgálnia. Ezért Szentlelkével bizonyosságot ad örök életemről, és szív szerint hajlandóvá és készsé tesz arra, hogy szüntelenül neki éljek.* (Heidelbergi Káté 1)

Gyakorlatilag, ezzel a fogadalommal Úrnak valljátok Jézust – ebben nagyon hasonló történik ahhoz, amiről az apostol beszél. A kérdés pedig az, hogy **mi van a szívedben? Mit hiszel a szívedben Jézus Krisztusról?** Hadd kérdezzek meg téged, kedves konfirmáló barátom: hiszed-e azt, hogy Jézus Krisztus a te életed Ura? És kérdezem a kedves családtagokat is, és kérdezem az egész gyülekezetet: hiszed-e azt, hogy Jézus Krisztus a te életednek is Ura?

Nem azt kérdezem, hogy meg vagy-e keresztelve? Az sem fontos az örök élet szempontjából, hogy szoktál-e templomba járni vagy adakozol-e az egyház számára. **A TE üdvösséged és a TE örök életed azon múlik, hogy szíveddel hiszed-e azt, hogy Jézus érted, helyetted és miattad halt kereszthalált, majd Isten feltámasztotta Jézust a halálból.**

Ez a lényeg. Az üdvösségünk és az örök életünk lényege. Minden ettől függ. **9Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.**

Minden, amit ezután mond az apostol ennek a kulcsmondatnak a magyarázata. **10Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.** **11Az Írás így szól: „Aki hisz őbenne, nem szégyenül meg.” ... 13mert „aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül”.**

Tudjátok, olyan különös az, – és itt most szeretnék visszautalni a bevezetőben elmondott történetre, – ahogy emberek valódi keresztyén hitre jutnak, megtérnek és hinni kezdenek Jézus Krisztusban. Sokszor ez egyáltalán nem látványos esemény. Néhány nappal ezelőtt rám írt a Messengeren egy fiatal, aki néhány évvel ezelőtt konfirmált. Elmondta, hogy Jézus Krisztus neki új reményt adott az életébe. Korábban sokszor kinézték, kifogták az osztálytársai, és emiatt mindig rosszul érezte magát. Most azonban boldog, mert értelmet és célt nyert az élete. Örömmel olvassa azt a könyvet, amit akkor a konfirmációjára kapott. Isten gyermeke lett, és hiszi azt, hogy a Szentlélek vezeti az életét. Nem vádol, nem okol senki, és örömmel éli a mindennapjait. Szóval, nagyon jó volt vele beszélgetni, csevelni, mert tényleg sugárzik szavaiból az igazi öröm és békesség.

Olyan sokszor elgondolkodom azon, hogyan tudnám hitre segíteni az embereket? Hogyan tudnák benneteket élő hitre segíteni? Mert igaz, hogy lelkész vagyok, de mégsem tudok hitet adni senki szívébe. Tudok ismereteket megtanítani, átadni. Tudok beszélni arról, hogy én hogyan élem meg a hitemet, hogyan tapasztalom meg hit által az Úristen valóságát és megtartó kegyelmét. De hitet ébreszteni senki szívében nem tudok.

Pál is ezt a tanácstalanságot éli meg. Ezért kérdezi – olvasom tovább a Római levél 10. részéből: **14De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akiről nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? ... 17A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.**

Ez az utolsó mondat a továbblépés és a remény mondata: **17A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.** Vagyis, nekem lelkésznek ezt a legfontosabbat kell tennem: Krisztus beszédét, az evangéliumot kell továbbadnom, prédikálnom és hirdetnem. Meg kell teremteni a lehetőséget, hogy minél többen meghallják az igehirdetést, a bizonyágtételt. És meg kell ragadnom a lehetőséget, hogy az embereknek, nektek is hirdessem Krisztus beszédét, evangéliumát, az örök élet örömhírét. Mert a hit akkor születik meg a szívedben, ha hallod az evangéliumot.

És – ahogy a Bibliában több helyen szó van róla – az evangélium hirdetése, továbbadása, a bizonyágtétel minden hívő ember feladata. Jézus mondja azt, hogy „Menjetek el, és hirdessétek: elközelített a mennyek országa!” (Mt 10,7); vagy Pál mondja egy másik helyen „hirdesd az igét!” (2Tim 4,2), hogy csak két Igét idézzek.

Kedves Testvérek! Konfirmáció azt jelenti: megerősítés. Ezért ez ma a megerősítés alkalma van: megerősíthetitek az egykor elmondott keresztelési fogadalmat. De megerősíthetitek azt a szándékotokat, hogy Jézus Krisztus igaz követői lesztek.

És ezzel együtt imádkozunk azért, hogy a Szentlélek Isten is erősítsen meg benneteket. Ő erősítse meg az ébredező hiteteket, és tegyen benneteket szív szerint készsé és hajlandóvá, hogy ezentúl szüntelenül neki éljete. A Lélek erősítsen meg bennünket, hogy mi mindannyian Jézus Krisztusnak éljünk egész életünkben. Ámen.

Loment Péter lelkész